

već postoji. Nakon oduljeg uvoda donosi u prijevodu obrede velikog četvrtka, velikog petka, velike subote, uskrsne nedjelje, ponedjeljka i utorka. Kod psalama stavlja na početku uvijek kratki sadržaj i primjenu kurzivnim pismom. Oprema je jednostavna, ali solidna i ukusna, tisak vrlo dobar i praktičan, pa nema sumnje, da će ovo Pogačnikovo izdanje znatno pridonijeti i oživljenu velikog tjedna u kršćanskim dušama u Sloveniji, i uopće liturgijskoj obnovi, koja je jedna od hitnih potreba naših dana.

Dr. Dragutin Knewald.

Pirotta M. Angelus: S. Thomae Aquinatis in X libros Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum expositio. Editio novissima, Taurini 1934, Ex officina libraria M. E. Marietti, 8°, str. XXIV 747

Ovo je treća knjiga komentara sv. Tome Akvinskoga, što ih izdaje P. Pirotta Svrlja mu je praktična: da imaju te komentare pri ruci oni, koji se bave studijem. Zato nije na mjestu tražiti od izdavača, da uzme u prvom redu obzir na kritiku teksta, nego da ono što po najboljim kritičkim istraživačima pruža, bude besprikorno. A to se mora priznati, da pruža i ovo izdanje, kao i prijašnja, o kojima smo izvijestili u »Bogoslovskoj Smotri« (god. 1926. br. 2. str. 243).

Što napose želim ovdje istaći, to je vrijednost samoga djela Aristotelova, odnosno sv. Tome. Uvijek su istine i zasade etike aktuelne i nikada ne će doći vrijeme, kad se na njih ne bi trebalo naročito obazirati i upozoravati. No oni, koji govore, da je ovo doba, što ga proživljavamo, na svim svojim linijama otišlo daleko na hjevo, imaju pravo, kad nas upućuju na djela, koja ne gube svoje vrijednosti, makar da su stoljeća preko njih prolujala. Na tu se misao obazire i P. Gillet sadanj general dominikanskog reda, kad u pismu auktoru hvali njegovu namjeru i uloženi trud oko novog izdanja ovih Tominih komentara. Istina, po gdjekoj je stvari u tim komentarima pridana veća važnost, nego što bi je im danas davali. S druge je strane izniklo po gdješto, o čemu nema u njima riječi. No to ne smeta, da onaj, kojemu je do produbljenja nauke, ne zahvati u njih s najvećom korišću i za ovaj naš savremeni život.

Izdanje knjižare M. E. Marietii je u stilu svih njezinih izdanja. Tisak i papir je lijep. Cijena je za opsežan ovaj svežak niska: 30 Lira.

A. Ž.

Lippert Peter S. J.: Die Weltanschauung des Katholizismus, III. Auflage, Leipzig 1931. Verlag Emanuel Reinische, 8°, str. 110.

U zbirici »Metaphysik und Weltanschauung«, koju izdaje biolog i filozof Hans Driesch napisao je P. Lippert na poziv izdavača knjigu, što objektivno pretstavlja i prikazuje katolički nazor na svijet. Katolicizam gleda na svijet pod svrhunaravnim svjetлом i ne može dosljedno ni u jednom pitanju mimoći sadržaja svrhunaravne objave, koja mu daje razlog ili svrhu njegovog opstanka. To je uistinu pravo naše gledanje i jedino ispravno shvaćanje svijeta i života. Mogu drugi s njim biti nezadovoljni, mogu ga čak smatrati i naivnim. Nas to ništa ne smeta; jer mi svojoj vjeri u objavu dajemo obrazloženje, koje zadovoljava, i najveći um, ako mu je samo volja pripravna da slijedi Božji glas. Pogotovo imamo razloga, da se ponosimo svojim katoličkim nazorom na svijet i život, kad smo u stanju da ga i naučno dovedemo u sklad sa zdravim umovanjem.

P. Lippert se u svom prikazu prilagodio modernom njemačkom načinu govora u naučnim pitanjima. Jednostavno niže u označenom smjeru istine, što ih katolicizam zastupa i brani, a po kojima se u njemu razvija divna harmonija između svih ljudi, rasa i vremena u najraznoličnijim strujanjima duha, uvijek u jednom visokom etičkom stavu prema životu i pojedinca i društvu.

Svraćamo pažnju našem svećenstvu na ovu knjigu, koju mogu pružiti u ruku svakome, tko traži i teži, da bude naučno uveden u zgradu katoličkog naziranja na svijet i život.

A. Ž.

Moderna socijalna knjižnica, pokrenuta nastojanjem »Domagoja« u Zagrebu s ciljem, da poučava široke slojeve naroda o pogubnom strujanju ideja na socijalnom i ekonomskom polju, izdala je do sada tri sveštića: Sv. 1) i 2) donosi u prijevodu encikliku »Quadragesimo anno«, sv. 3): Zašto u Njemačkoj progone Židove? od dr. A. Matijevića. Ta je brošura napisana u jednom čisto mirnom tonu; iznosi gele činjenice iz života njemačkog naroda; čiste statističke podatke, koji se uvijek dadu kontrolirati. Iz činjeničnog stanja biva i slijepcu razvidno, kroz vodi kapitalističko favorizovanje Židova i do čega je ono dovelo u Njemačkoj. A bez velikog umrovanja biva svakomu jasno, kamo mora jednaki postupak da dovede i u drugim državama. U nas je njemački postupak prema Židovima prikazan jednostrano, jer ih kod nas ima mnogo, kojima je stalo, da se prava istina ne sazna; zato je ova knjižica vrlo prikladna, da svakoga uputi u stvar. Sv. 4): »Kapitalizam« od dr. B. Perovića, franjevca. Kratko i sažeto, ali dosta, da prokaže ono, što mnogome i mnogome valja znati o kapitalizmu.

Predviđeno je, da svaki mjesec izade po jedna ovakova knjižica. Bez sumnje je ovaj pothvat i potreban i važan. Valja samo zaželjeti usmjernosti; da ne bude, kao što to kod nas često biva: brzi plamen na početku, a poslije nemar i nehaj. I nije glavno da je samo dobri naši vjernici dobiju u ruke, nego da se raširi među one, koji su ili već zavedeni ili su u pogibelji, da zadu strampunicom. Sve katoličke organizacije po selima i gradovima imale bi se zauzeti za raširenje ove korisne knjižnice.

A. Ž.

Pavao Vuk-Pavlović: Ličnost i odgoj. Zagreb 1932. Str. 295/VIII.

Univerzitetski je docent dr Vuk-Pavlović mišljenja, da se pitanje odgoja i odgajalaštva mora svedj iznova rješavati, kako bi svijest o osobitoj zamaštosti i velikoj odgovornosti odgajateljstva bila uvijek jednakobudna. Glavnu je pažnju kod svojih razmatranja pribrao oko osnovnoga duha odgajalaštva, a u širem okviru života i kulture. Biystveno dno odgajanja ne traži on možda u sve snažnijem pridizanju golog opstanka ili u razvјicu t. zv. prirodnih darova, nego u uzbiljavanju vrijednosnog nekog svijeta, odnosno budjenja i izazivanja nazočnosti vrednote u samoj srći ljudskog doživljavanja. Najvišom pedagogičkom idejom smatra pisac budućnost, kao ono, što se zahvaća odgajanjem; kao ono, što zapravo ovisi od samoga čovjeka, kao duhovnoga bića. Pedagogika nije za nj u bitnome značenju riječi samostalan, relativno nezavisani sustav, samostojna »znanost«, nego je kao teorija filosofička nauka ili disciplina, koja se izgrađuje na osnovu sklopa od više čistih znanosti. Pedagogički teoretički po nje-